

απάντηση

απάντηση, η, ουσ. [<αρχ. ἀπάντησις], η απάντηση·

- *δίνω απάντηση*, απαντώ στην ερώτηση ή την πρόταση κάποιου: «του ζήτησα να μου πει αν πουλάει τ' αυτοκίνητό του, αλλά ακόμα δε μου 'δωσε απάντηση || θα σου δώσω απάντηση, όταν μελετήσω την πρότασή σου»·

- *η σιωπή μου προς απάντησή σου*, βλ. λ. σιωπή·

- *ξεγυρισμένη απάντηση*, βλ. συνηθέστ. *πληρωμένη απάντηση*·

- *ξερή απάντηση*, που είναι σύντομη και χωρίς περιστροφές, που είναι με ένα ναι ή με ένα όχι: «ό,τι κι αν του ρωτούσε ο τάδε, του έδινε μια ξερή απάντηση»·

- *παίρνω απάντηση*, απαντάει κάποιος στην ερώτηση ή την πρότασή μου: «περιμένω να πάρω απάντηση απ' τον τάδε για να προχωρήσω τη δουλειά || αν δεν πάρω απάντηση απ' τον ενδιαφερόμενο, δεν μπορώ να κάνω τίποτα»·

- *πληρωμένη απάντηση*, απάντηση έξυπνη και πετυχημένη, που συνήθως δίνεται με επιθετική ή ειρωνική διάθεση, που και στις δυο περιπτώσεις δεν αφήνει κανένα περιθώριο για σχολιασμό από το συνομιλητή μας, που αποστομώνει το συνομιλητή μας: «τον άφησα να λέει ό,τι θέλει, στο τέλος όμως του 'δωσα μια πληρωμένη απάντηση σ' αυτά που έλεγε που το βούλωσε και δεν είπε κουβέντα»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας